Μέσα σε έξι μέρες, η τύχη το 'φερε, να διαβώ το κατώ φλι τριώ ν μουσείων. Μόνον η μια από αυτές τις επισκέψεις ήταν προγραμματισμένη. Η πρώ τη, που έγινε Κυριακή μεσημέρι στα ημεδαπά. Οι δύο επόμενες, στο Innsbruck την επόμενη Πέμπτη, και στα ορεινά του Αυστριακού Τιρόλο την Παρασκευή,, ήταν απρογραμμάτιστες και τυχαίες.

Αρχαιολογικό μουσείο Τεγέας. Αρκαδία.

Με ολότελα διαφορετικές θεματικές και ακολούθως διαφορετικά μέσα παρουσίασης. Είχε το ενδιαφέρον της, αυτή η διαφορετικότητα. Ελπίζω να την ακολουθήσω αντικειμενικά.

Κυριακή μεσημέρι λοιπόν, κάτω από έναν βαρύ ουρανό, οι συνθήκες ήταν ιδανικές στο αρχαιολογικό Μουσείο της **Τεγέας**, διότι σε όλη διάρκεια της παραμονής της τριμελούς παρέας μας, ήμαστε οι μοναδικοί επισκέπτες. Με την άφιξη αναχώρησε ένα πούλμαν και με την αναχώρησή μας έφτασε ένα άλλο. Ο χαμηλός φωτισμός, η μπλε ανταύγεια που στεφάνωνε την οροφή, μαζί με την απόλυτη ησυχία που επικρατούσε δημιουργούσαν ιδανικές συνθήκες. Και τότε μέσα στους πέτρινους τοίχους του, ξεπρόβαλε αυτό που σχεδόν πάντα, κάνει το παρόν να ντρέπεται.

Το παρελθόν. Δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα το παρελθόν Μας, αν και πολύ θα ήθελα να είναι έτσι. Για το περιεχόμενο του Μουσείου θα επανέλθω σε άλλη ενότητα, ας σημειώσω όμως, ότι ο φροντισμένος του χώρος, έχει δεχτεί, με μέτρο, το τελευταίο χάδι της τεχνολογίας. Οθόνες αφής, παρέχουν πλούτο πληροφοριών, στην Ελληνική και αγγλική γλώσσα. Το ίδιο ισχύει και για τις ετικέτες που συνοδεύουν τα εκθέματα, ενώ για τους ανθρώπους που έχουν χάσει το φως τους, υπάρχει και η πρόνοια πινακίδων με τον κώδικα Μπράιγ.

Tirol

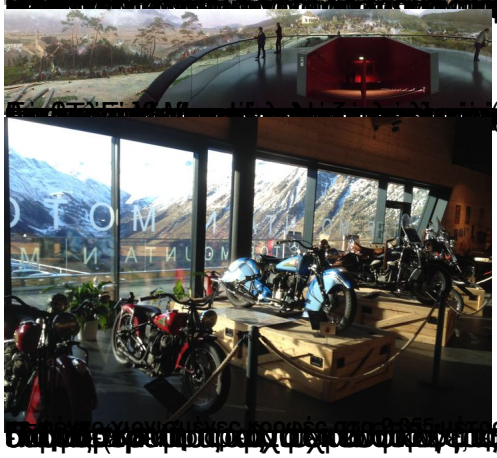

κόκκινη Sherpa, κατευθείαν, από τηλεοράσεις των νιάτων μας, που έγραφαν και οι ποιητές.